Ο ΑΘΗΝΑΪΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖται ὡς ἀσταθὴς καὶ μὴ βιώσιμος

ΚΑΤΑ ΤΟ «ΒΗΜΑ»

Τὸ «ΒΗΜΑ» τονίζει ὅτι:

«Μία διαφορὰ δέκα καὶ πλέον ἑδρῶν, ἀποτελεῖ ἐπαρκὲς περιθώριον διὰ νὰ στηριχθῇ μία Κυβέρνησις. Ὄχι βέβαια ἐπ' ἄπειρον. Διότι τὸ περιθώριον αὐτὸ ἂν μόλις ἀρκῇ διὰ νὰ δώσῃ βιώσιμον προσωρινῶς Κυβέρνησιν, εἶναι ὅμως ἀνεπαρκὲς διὰ νὰ δώσῃ ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν. Μία μετατόπισις ὀλίγων μόνον ψήφων ἕνεκα δυσαρεσκείας ἢ ἄλλων ἀφορμῶν, ἠμπορεῖ νὰ ἀποβῇ μοιραία διὰ τὴν Κυβέρνησιν

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ νέα Κυβέρνησις τοῦ κ. Καραμανλῆ, ἀφοῦ σχηματισθῇ, θὰ πρέπει ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ΕΚ ΝΕΟΥ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ εἰς τὴν Λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν διὰ τὴν ΡΙΖΙΚΗΝ ΛΥΣΙΝ τοῦ πολιτικοῦ μας προβλήματος».

Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι ἡ νέα ὅμως προσφυγὴ εἰς ἐκλογὰς προϋποθέτει ΑΛΛΑΓΗΝ τοῦ ἰσχύοντος προχθὲς ἐκλογικοῦ συστήματος. Ἐδωκε τὰς ἐξετάσεις του τὸ περιφημον ὑπὸ σύστημα, καὶ ἀπέτυχε παταγωδῶς. Εἶχεν ἐφευρεθῇ διὰ νὰ δώσῃ σταθερὰν καὶ βιώσιμον Κυβέρνησιν, τὴν ὁποίαν τάχα δὲν ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ ἡ Ἀναλογική. Καὶ ἀπεδείχθη ὅτι δὲν δύναται νὰ δώσῃ σταθερὰν καὶ ἰσχυρὰν Κυβέρνησιν καὶ τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν ἀμείλικτον κατηγορίαν του. Οἱ συντάκται τοῦ ἐκλογικοῦ Νομοσχεδίου καὶ οἱ ἐμπνευσταί του ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἔχουν τὸ θάρρος νὰ ἀναγνωρίσουν τώρα τὸ λάθος των.

Καὶ ἡ ἐφημερὶς περαίνει:

«Δὲν τοὺς μένει, συνεπῶς, παρὰ νὰ συμφωνήσουν καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν καθιέρωσιν τῆς ἁπλῆς Ἀναλογικῆς, ἢ ἑνὸς ἄλλου ἔστω παρεμφεροῦς συστήματος κοινῆς ἐγκρίσεως, τὸ ὁποῖον πάντως νὰ ἐγγυᾶται τὴν ἀκριβοδικαίαν ἐκπροσώπησιν ὅλων τῶν τάσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, καὶ τὴν εἰλικρινῆ ἀπογραφὴν καὶ τὴν καταμέτρησιν τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος».

«Ἔχομεν Κυβέρνησιν»

Ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» τονίζει ὅτι: «Ὑπάρχει Κυβέρνησις καὶ ὑπάρχει Κυβερνήτης» καὶ καλεῖ τὸν λαὸν νὰ ἐπιδοθῇ μὲ ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ ἔργα του «διὰ τὰ ὁποῖα χαράζει προοπτικὴν καλυτέρων ἡμερῶν».

Ἡ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» γράφει ὅτι ἡ ἐκλογὴ εἶχε τρία νοήματα:

«Τὸ πρῶτον καὶ κύριον νόημα τῆς ψήφου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ εἶναι σφαλῶς, ἡ ἀπόφασις νὰ κλείσῃ τὸ ἐπικίνδυνον ρῆγμα, τὸ ὁποῖον ἠνοίχθη εἰς τὰ ἐθνικὰ τείχη καὶ τὸ ἐπέτυχεν. Τὸ δεύτερον νόημα ἦτο ἡ ἔκφρασις τῆς διαθέσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὅπως, ψηφίσῃ Κυβέρνησιν, Κυβέρνησιν σταθεράν, ὁμοιογενῆ πρωτίστως, ἐγγυωμένην ἑνότητα προγράμματος καὶ σκοποῦ, Κυβέρνησιν διαρκείας καὶ δράσεως. Καὶ αὐτὸ τὸ ἐπέτυχεν ἐπίσης. Τὸ τρίτον νόημα τῆς ψήφου τῶν ἐθνικοφρόνων ἐκλογέων εἶναι ἀφ' ἑνὸς ἡ ἔγκρισις τῆς μέχρι σήμερον πολιτείας τῆς Κυβερνήσεως Καραμανλῆ, ἀλλὰ παραλλήλως καὶ ἡ διαβήλωσις τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους εἰς τὴν τιμίαν, τὴν ἀξιοπρεπῆ καὶ πατριωτικωτάτην στάσιν τὴν ὁποίαν ἐτήρησεν ἡ ὑπερψηφισθεῖσα Κυβέρνησις εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Κυπριακοῦ».

Κατὰ τὸν «Ἐθνικὸν Κῆρυκα» τὸ Δημοκρατικὸν Κέντρον «ἐτάφη ὁριστικῶς», ἐκτὸς ἐὰν ἀναζωογονήσῃ νέαν ἡγεσίαν «ὅπως ἔγινε σχετικὴ διαφοροποίησις καὶ εἰς τὴν ἐθνικόφρονα παράταξιν».

Ὑποστηρίζεται ἡ ἀνάγκη νέων ἐκλογῶν μὲ ἀναλογικὴν

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΝ

Ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» τονίζει:

«Ἀπεδοκιμάσθη σαφῶς ἀπὸ τὴν λαϊκὴν ἐτυμηγορίαν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ μετημφιεσμένου Συναγερμοῦ. Διότι συμφώνως πρὸς τὰ κυβερνητικὰ ἀποτελέσματα, συνεκέντρωσε τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν 45,9 ο)ο μόνον τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος. Ἡ πλειοψηφία, συνεπῶς, εἶναι ἐναντίον του. Καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν οὐδεμία ἀλχημεία ἠμπορεῖ νὰ τὴν κλονίσῃ καὶ οὐδὲν ἐκλογικὸν σύστημα νὰ τὴν ἀνατρέψῃ. Πῶς εἶναι δυνατόν, λοιπόν, νὰ τοῦ παραδοθῇ αὔριον ἡ ἐξουσία, χωρὶς τοῦτο ν' ἀποτελῇ κατάφωρον παραβίασιν τῆς δημοκρατικῆς ἀρχῆς τῆς πλειοψηφίας;

. . . . . .

»Δὲν ἠμπορεῖ, λοιπόν, νὰ κυβερνήσῃ ἐφεξῆς τὸν τόπον ὁ κ. Καραμανλῆς Διότι ἀντιπροσωπεύει τὴν μειοψηφίαν τοῦ ἐκλογικοῦ σώματος. Διότι καὶ αὐτὴν τὴν μειοψηφίαν τὴν ἐξησφάλισε μὲ ἐκλογὰς ὄχι ἀδιαβλήτους. Διότι δὲν διαθέτει ὑπολογίσιμον κοινοβουλευτικὴν πλειοψηφίαν. Καὶ διότι πρέπει πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἐξέλθῃ ἡ χώρα ἀπὸ τὴν ἐφιαλτικὴν σήραγγα τῆς πολώσεως. Ὑφείλει νὰ παραιτηθῇ μόλις συγκεντρωθοῦν τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα καὶ νὰ ἀποσυρθῇ, ὥστε ὁ ἀνώτατος ἄρχων ἀδέσμευτος ν' ἀναζητήσῃ μίαν ἐθνικὴν λύσιν τῆς κρίσεως καὶ νὰ διορίσῃ μίαν κυβέρνησιν μὲ ἀποστολὴν τὴν ἀποκατάστασιν τῆς πολιτικῆς ὁμαλότητος καὶ τὴν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ διεξαγωγὴν ἀδιαβλήτων ἐκλογῶν μὲ τὸ σύστημα τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς».

ΟΙ ΙΣΡΑΗΛΙΤΑΙ ΕΥΡΙΣΚΟΥΝ ΟΡΥΧΕΙΑ ΧΑΡΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ!

ΤΕΛ—ΑΒΙΒ (Ἰδ. ὑπηρ.). Ὁ γνωστὸς Ἀμερικανὸς ἀρχαιολόγος κ. Νέλσον Γκλοῦκ ἐδήλωσεν ὅτι διὰ τῶν νέων ἀρδευτικῶν σχεδίων, τὸ Ἰσραὴλ θὰ μετατρέψῃ τὴν ἔρημον τοῦ Νέγκεβ εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ κατάστασιν. Οὗτος εἶπεν, ὅτι πρὸ 4.000 ἐτῶν τὸ Νέγκεβ ὑπῆρξεν εὔφορος πυκνοκατοικημένη περιοχή.

Εἰς τὰς διεξαχθείσας ὑπ' αὐτοῦ ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφὰς αἱ τινες ἐβασίσθησαν εἰς τὴν Βίβλον, ὁ κ. Γκλοῦκ ἐδρεν ἐπὶ παραδείγματι τὰ ὀρυχεῖα τοῦ Βασιλέως Σολομῶντος. Ταῦτα, ἀνεφέροντο εἰς τὸ Βιβλίον τῶν Βασιλέων τῆς Βίβλου. Ἤδη, αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγκατέστησαν νέας μηχανὰς εἰς τὰ ὀρυχεῖα αὐτά, τὰ ὁποῖα καὶ ἤρχισαν νὰ ἐξάγουν χαλκὸν δι' ἐπιτόπιον κατανάλωσιν καὶ ἐξαγωγήν.

Εἰς ἄλλον σημεῖον τοῦ Νέγκεβ ἀνεκαλύφθησαν ὀδραγωγεῖα, φρέατα καὶ καταυλισμοί, τῶν ὁποίων γίνεται μνεία εἰς τὰ κεφάλαια 12 καὶ 13 τοῦ Βιβλίου τῆς Γενέσεως.

Εἰς ἕτερον κεφάλαιον τῆς Βίβλου, ἀνεφέρετο ὅτι μεγάλα ποίμνια ἀμνῶν, αἰγῶν ἔβοσκον εἰς Νεγκέβ. Τοῦτο ὡδήγησεν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τάφρων καὶ κλιμακωτῶν ἀγρῶν. Διὰ τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων οἱ κλιμακωτοὶ αὐτοὶ ἀγροὶ ἐκαλλιεργήθησαν πάλιν καὶ σήμερον τὰ οἰμνια βόσκουν ἐκ νέου εἰς τὸ Νέγκεβ.

Μεταξὺ τῶν τελευταίων ἀρχαιολογικῶν ἀνακαλύψεων εἰς τὸ Νεγκέβ, εἶναι καὶ τὰ χυτήρια χαλκοῦ τοῦ Βασιλέως Σολομῶντος ὡς καὶ τὰ ἀνάκτορα τὰ ὁποῖα ἔχρησίμευον ὡς θερινὴ διαμονὴ τοῦ Βασιλέως Ἡρώδου παρὰ τὴν Νεκρὰν Θάλασσαν.

ΕΝΑ ΧΗΜΙΚΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΜΕ ΕΥΡΕΙΑΝ ΧΡΗΣΙΝ: ΤΑ ΑΛΑΤΑ ΠΥΡΙΤΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Αἱ πολλαὶ ἰδιότητες τῶν ἁλάτων πυριτίου χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν τελειοποίησιν μεγάλου ἀριθμοῦ βρετανικῶν εἰδῶν. Εἰς τελευταίαν ἔκθεσιν μιᾶς γνωστῆς βρετανικῆς ἑταιρίας ἐπεδείχθησαν μερικαὶ ἀπὸ τὰς νεωτέρας ἐξελίξεις ὅπως π.χ. τελείωμα τῶν ὀφασμάτων διὰ γυναικεῖα φορέματα μὲ πυριτικὰ ἅλατα διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτυγχάνεται οἰκονομία διότι στέλλονται ἀραιότερα εἰς τὰ καθαριστήρια. Τὰ πυριτικὰ ἅλατα ἐπίσης συντελοῦν ὥστε τὰ φορέματα νὰ μὴν λεκιάζουν ὅταν χύνωνται ἐπάνω των χυμοὶ φρούτων, μελάνι, τσάϊ, οἰνοπνευματώδη ποτὰ καὶ σοῦπες. Ἐπίσης τὰ παπούτσια εἰς τὰ ὁποῖα ἔχουν χρησιμοποιηθῇ πυριτικὰ ἅλατα κρατοῦν περισσότερο καὶ ἀπωθοῦν τὸ νερὸ καὶ τοὺς λεκέδες. Τὰ ἀνδρικὰ ἐπανωφόρια, τὰ κοστούμια, τὰ παπούτσια, τὰ δερμάτινα σακκάκια, τὰ πουλόβερ καὶ τὰ παντελόνια ἀπὸ γκαμπαρντίνα κρατοῦν περισσότερο καὶ ἀπωθοῦν τοὺς λεκέδες καὶ τὸ νερὸ ἐὰν ἔχουν ὑποβληθῇ εἰς τελείωμα μὲ πυριτικὰ ἅλατα. Τελευταίως ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὸ ἐμπόριον διὰ πρώτην φορὰν ὑφάσματα ταπετσαρίας, τὰ ὁποῖα ἀπωθοῦν τὸ νερὸ διότι ἔχουν τελείωμα μὲ πυριτικὰ ἅλατα καὶ δὲν λεκιάζουν ὅταν χυθῇ ἐπάνω των γάλα, μελάνι, ποτὰ κλπ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Διατί δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἀκριβὴ ἡ τιμὴ τοῦ κρασιοῦ

ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΑΡΑΓΩΓΟΥ

Ἀγαπητὴ «Ἡμέρα»,

Εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς τῶν οἰνοποιῶν τῆς 31)1)1956 σχετικῶς μὲ τὴν τιμὴν τοῦ οἴνου, ἔχω νὰ εἴπω τὰ κάτωθι:

Θὰ ἔπρεπε ν' ἀπευθύνεται εἰς τοὺς οἰνοπώλας ἢ μᾶλλον εἰς τοὺς οἰνοβιομηχάνους καθ' ὅσον ὁ ὑποφαινόμενος, εἰς τὴν προηγουμένην μου ἐπιστολήν, ἀπεδείκνυον ὡς οἰνοπαραγωγὸς καὶ ὡς ἀντιπρόεδρος ἐπιτροπῆς Οἰνοποιήσεως Ἑνώσεως Συνεταιρισμῶν, ὅτι ἡ μέση παραγωγὴ τοῦ οἴνου λόγῳ δυσμενῶν συνθηκῶν ἐμειώθη πέρυσι εἰς τὸ 1)3 τῆς μέσης παραγωγῆς τῶν προηγουμένων ἐτῶν καὶ ὅτι ἡ χονδρικὴ πώλησις τῶν κοινῶν οἴνων εἰς 4 δρχ. κατ' ὀκᾶν καὶ τοῦ μοσχάτου εἰς 5 δρχ. καὶ συνεπῶς ἡ λιανικὴ πώλησις εἰς 6 δρχ. δὲν καλύπτει οὔτε στοιχειώδη ἔξοδα καλλιεργείας μας καὶ θὰ ἔδει νὰ πωλῆται πρὸς δραχ. 10 κατ' ὀκᾶν, ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς πλείστας οἰνοπαραγωγικὰς περιφερείας π.χ. Ναύπλιον, Ἄργος, Ἀργοστόλιον κλπ.

Μεταπολεμικῶς ἐπὶ ὀκταετίαν ἐξήσκησα καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ οἰνοπώλου, ἀλλὰ ἀπὸ τά... πολλὰ κέρδη ποὺ ἀπελάμβανον (!) καίτοι ἐπώλουν κρασὶ ἰδικῆς μου παραγωγῆς ἐγκατέλιπον πέρυσι τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο, ὁρκισθεὶς νὰ μὴ ἐξασκήσω οὐδέποτε εἰς τὸ μέλλον τὸ προσοδοφόρον (!) ἐπάγγελμα τοῦ ἐπαγγελματίου οἰνοπώλου. Ὡς γνώστης λοιπὸν μιᾶς ποὺ οἱ «οἰνοπόται» ἐνόμισαν πὼς τὸ κρασὶ συμφέρει νὰ πωλῆται ἀπὸ τοὺς λιανοπωλητὰς πρὸς 3,60 τὴν ὀκᾶ, τοὺς διευκρινίζω τὰ ἑξῆς:

Ἡ παραγωγὴ τῶν κοινῶν κρασιῶν κατὰ τὴν προπολεμικὴν περίοδον ἦτο σχεδὸν διπλασία καὶ ἐπωλοῦντο ταῦτα ἄπαντα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χονδρικῶς μὲν πρὸς 5—6 δρχ. κατ' ὀκᾶν, λιανικῶς δὲ εἰς τὰ οἰνοπωλεῖα 8 δρχ. καὶ εἰς τὰ ἐστιατόρια 10 δραχ. Αἱ τιμαὶ αὗται ἐπηυξάνοντο κατὰ δρχ. 2 κατ' ὀκᾶν ὁσάκις ἡ παραγωγὴ παρουσιάζετο αἰσθητῶς μειωμένη ὡς συνέβη κατὰ τὴν περυσινὴν περίοδον. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ἄρτου τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῶν ἀμπέλων ἀπεκόπη καὶ ἐσπάρη σῖτον καὶ ἔκτοτε αἱ ἀποκοπεῖσαι ἄμπελοι σχεδὸν παρέμεινον ἀγροὶ ἢ μετετράπησαν εἰς δενδροπερίβολα ἢ καλλιεργοῦνται ἄλλα γεωργικὰ προϊόντα.

Συνεπῶς, ἕνεκα τῆς μειώσεως τῶν ἀμπελώνων καὶ τῆς πλημμελοῦς καλλιεργείας των, διὰ τῆς ἐλαχίστης ἢ καὶ παντελοῦς χρησιμοποιήσεως κόπρου καὶ λιπασμάτων λόγῳ τῶν ὑψηλῶν τιμῶν των, ἡ παραγωγὴ τοῦ οἴνου παρουσιάζεται μειωμένη κατὰ τὸ ἥμισυ, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὸ μοσχάτον τελευταίως ἐξάγεται εἰς τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ 8) ο)ο καὶ τὰ κοινὰ κρασιὰ κατὰ 60 ο)ο καὶ πλέον, (ἐνῷ προπολεμικῶς δὲν ἐξήγετο ἀπὸ τὴν περιφέρειάν μας οὐδεμία ποσότης κοινῶν κρασιῶν), ἡ κατάργησις τῆς ρασκευῆς οἴνου ἐκ ξηροσταφιδίου καὶ ἡ μὴ κατασκευὴ τοιούτου ἐκ χλωρᾶς λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῆς τιμῆς τῆς ξηρᾶς σταφίδος εἰς 9,50—10 δραχ. κατ' ὀκᾶν ποὺ ὡς γνωστὸν μέγα μέρος σταφίδος οἰνοποιεῖτο, ἀπολύτως δικαιολογημένη τυγχάνει ἡ ἀνύψωσις τῆς τιμῆς τοῦ οἴνου ἐσωτερικῆς καταναλώσεως καθ' ὅσον ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω συνθηκῶν οὔτε τὸ 25 ο)ο δὲν διατίθεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κατανάλωσιν, ἔναντι τῶν προπολεμικῶν, ἐνῷ ἐξ ἀντιθέτου, ἡ παραγωγὴ τοῦ σίτου λόγῳ τῶν μηχανικῶν μέσων καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν στρεμμάτων καλλιεργείας αὐτοῦ λόγῳ ἀποκοπῆς πολλῶν στρεμμάτων ἀμπέλων καὶ ἀξιοποιήσεως χιλιάδων στρεμμάτων ἀκαλλιεργήτων περίπου ἐδιπλασιάσθη τείνουσα νὰ καταστήσῃ αὐτάρκη τὴν Ἑλλάδα εἰς σῖτον (χωρὶς νὰ θέλω ὡς ἐκ τούτου νὰ ἀποδείξω ὅτι ἱκανοποιοῦνται ποσῶς οἱ σιτοπαραγωγοὶ μὲ τὰς ἰσχυούσας τιμάς τοῦ σίτου). Ἐπίσης καὶ ἡ παραγωγὴ τοῦ γάλακτος ἐπολλαπλασιάσθη λόγῳ τῆς ἀγελαδοτροφίας εἰς εὐρεῖαν κλίμακα, (χωρὶς νὰ νομίζω τὴν τιμὴν τοῦ πωλουμένου γάλακτος ὡς ἱκανοποιητικήν).

Οἱ ἰσχυρισμοί των, ὡς πρὸς τὴν τιμὴν τῆς ἀγορᾶς τῶν οἰνοσταφυλῶν πρὸς 1,15—1,20 δρχ. δὲν εὐσταθοῦν ἀπολύτως καὶ μάλιστα ὅτι ἠγόρασαν σταφύλια 13 1)2 βαθμῶν, ἐπειδὴ τὰ μὲν μοσχάτα ἠγοράσθησαν καὶ παρελήφθησαν ἐπὶ τῶν ἀμπέλων πρὸς δραχ. 2,40—2,60 δραχ. κατ' ὀκᾶν, τὰ δὲ κοινὰ πρὸς 1,70—1,80 καὶ μέχρι 12 βαθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεβιβάσθησαν διὰ προσθήκης σταφίδος ἀγορασθείσης πρὸς 9,50 τὴν ὀκᾶ. Οἱ παραγωγοὶ σχεδὸν παρέδωσαν ἁπάσας τὰς κοινὰς σταφυλάς των εἰς τὴν Ἕνωσιν Συνεταιρισμῶν καὶ ἔλαβον 8 λεπτὰ τὸ βαθμὸ ὡς προκαταβολήν, ἤδη δὲ τὸ κρασὶ ποὺ παρήχθη ἐκ τούτων, κατὰ τὸ πλεῖστον ἐξήχθη εἰς τὸ ἐξωτερικὸν καὶ ἐπωλήθη εἰς ἱκανοποιητικὰς διὰ τὸν παραγωγὸν τιμάς, τὸ δὲ ἐλάχιστον ἐναπομείναν πωλεῖται δραχ. 4 κατ' ὀκᾶν εἰς τὸ Πρατήριον τῆς Ἑνώσεως (ὁδὸς Μιαούλη) μὲ τάσεις ἀνυψωτικάς. καθ' ὅσον ἐλάχιστα ἀποθέματα ἐναπομένουσι καὶ ἀτινα εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα θὰ ἐξαντληθοῦν τελείως.

Τοσαύτη μάλιστα ἦτο ἡ ζήτησις εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὥστε ἡ Ἕνωσις Συνεταιρισμῶν πρὸς κάλυψιν τῶν ὑποχρεώσεών της ἠναγκάσθη νὰ ἀγοράσῃ πρὸ μηνὸς κρασιὰ ἀπὸ τὴν Ρόδον 500 τόννους καὶ ἄλλους τόσους ἀπὸ τὸ Αἴγιον.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι μερικοὶ οἰνοπῶλαι ἠγόρασαν σταφύλια στὸν τόπο τῆς παραγωγῆς μὲ 1,20—1,60, πολὺ ἐλάχιστα, μὴ δυνάμενα νὰ καλύψουν τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως οὔτε γιὰ λίγο διάστημα. Ἀλλά, ἐρωτῶμεν: Γνωρίζουσι τί εἶδος σταφύλια ἦσαν ταῦτα σὲ βαθμὸ καὶ σὲ ποιότητα; Δεδομένου ὅτι λόγῳ τῶν συνεχῶν βροχῶν ἐκεῖνα ποὺ δὲν ἐτρυγήθησαν ἐγκαίρως ἐσάπησαν, οἱ δὲ βαθμοί των δὲν ὑπερέβησαν τοὺς 10 καὶ γιὰ νὰ οἰνοποιηθοῦν ἐχρειάσθη προσθήκη σταφίδος ἢ ζαχάρεως ποὺ ἀσφαλῶς τὸ κόστος αὐτῶν ὑπερέβη τὴν ἀξίαν ἀγορᾶς των, ὁ δὲ παρασκευασθεὶς τοιοῦτος οἶνος ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον λαμβάνει τὸν δρόμον τῶν οἰνολογείων ἐργαστηρίων καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τῶν ὀξοποιῶν καὶ ὡς παράδειγμα φέρω φίλον μου ἐμπορορράπτην (πρόθυμος νὰ ἀνακοινώσω καὶ τὸ ὄνομά του) ποὺ παρασκεύασε τέτοιο κρασὶ καὶ τελικὰ τὸ ἐπώλησε πρὸ ἡμερῶν πρὸς 8 λεπτὰ τὴν ὀκᾶ.

Ἡ λαϊκὴ παροιμία λέγει ὅτι «τὸ κρασὶ καὶ τὸ τυρὶ φίλο δὲν πιάνει». Ὅλοι μας γνωρίζομεν ὅτι γιὰ νὰ βροῦμε καλὸ κρασὶ διανύου με ὁλοκλήρους συνοικίες, ἀλλὰ τὸ καλὸ κρασὶ τὴν ἀγοράν τοῦ ὁποίου προτιμοῦν οἱ οἰνοπῶλαι μὲ ηὐξημένας τιμάς, ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἔχῃ τιμὴν πωλήσεως ηὐξημένην καὶ θὰ ἔπρεπε ἡ Ἐπιτροπὴ διατιμήσεων νὰ καταστήσῃ τὰς τιμὰς τοῦ οἴνου κατὰ ποιότητα ὡς συμβαίνει μὲ τὸ κρέας, τὰ ψάρια, τὰ φασόλια κλπ, διότι ἡ γίδα ἔχει 24 δραχ. καὶ τὸ ἀρνὶ 36 ἡ σαρδέλα 10 καὶ οἱ τσιποῦρες 40, τὰ μαυροφάσουλα 6 καὶ οἱ γίγαντες 21. Πέρασε ποτὲ ἀπὸ τὸ μυαλὸ τῶν κυρίων κρασοπατέρων ποιὸ εἶναι τὸ πραγματικὸ κόστος τοῦ κρασιοῦ καὶ ποιὰ τὰ πραγματικὰ κέρδη τοῦ οἰνοπώλου;

Εἶναι ἐξακριβωμένον ὅτι διὰ νὰ παρασκευάσῃ κανεὶς κρασὶ καὶ νὰ θέσῃ τοῦτο εἰς τὴν κατανάλωσιν, ἀπαιτοῦνται αἱ κατωτέρω προϋποθέσεις: ἀγορὰ σταφυλῶν, πλάστιγξ, ζυγίσεις, μουσαμάδες, καδούλια, μεταφορά, κάδες, πατητήρι, τρόκολον, τενεκέδες, καζάνια, λάστιχα, χωνιά, ἀγορὰ ἢ ἐνοικίασις βαρελίων, ἐπισκευαὶ βαρελίων, καθάρισμα, ποτάσα, πόρτιασμα, ρετσίνι, τσιμέντο, γύψος, οἰνολογικὰ φάρμακα, ἐπαναγιομίσματα, φορές, μεταφορὰ στεμφύλων, φῦρες σταφυλῶν, ἐνοίκιον, τόκοι, Ἐφορία, Δημαρχία, «Γλαῦκος», παραβάσεις, βερεσέδια, τραπέζια, καρέκλες, τραπεζόκουπα, πετσετάκια, ἀγορὰ μέτρων καὶ σφράγισις αὐτῶν, φιάλες, ποτήρια, ἀλατιέρες, ὀδοντογλυφίδες, νερό, χάλασμα κρασιῶν, λαμπτῆρες κλπ.

Καὶ ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μέση κατανάλωσις ἡμερησίως ἀνέρχεται ἀπὸ 10—20 ὀκάδες καὶ ἀπασχολοῦνται 1—2 ἄτομα τότε θὰ βροῦν οἱ φίλοι μας οἰνοπόται τὰ κέρδη τῶν οἰνοπωλῶν. Ἕνεκα τούτου βαθμηδὸν ἐγκαταλείπεται ἡ ἐκμετάλλευσις κρασιῶν ἀπὸ τοὺς ἐπαγγελματίας οἰνοπώλας καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ τὸ ἔχει περιέλθει κατὰ 90 ο)ο εἰς τοὺς οἰνοπαραγωγούς.

Ἀλλὰ διατί νὰ κατατριβῶμεθα σὲ τοιούτου εἴδους ἀποδείξεις: Οἱ καλοί μας οἰνοπόται (ποὺ θεωροῦνται καὶ πνευματῶδεις ἄνδρες) καλὸν θὰ κάνουν νὰ συνενοηθοῦν μὲ τὸν οἰνοπώλην «τὸν τίμιον αὐτὸν ἄνθρωπον» ποὺ τοὺς ὑπέδειξεν ὅτι τὸ κρασὶ κοστίζει 2,40 τὴν ὀκᾶ νὰ συνεργασθοῦν μαζύ του, νὰ τὸν βοηθήσουν οἰκονομικῶς (δεδομένου ὅτι τὸ Σωματεῖον τῶν κρασοπατέρων ἀριθμεῖ χιλιάδας ἄτομα) καὶ νὰ πίνουν κρασὶ κατ' ὀκᾶν. εὐθηνότερον ἀπὸ ἕνα ποτήρι μπύρα τῶν 60—70 δραμίων, τώρα δὲ μὲ τὰς κατασταροφὰς ποὺ ὑπέστησαν τὰ κτήματά μας ἐκ τῶν πλημμυρῶν ἀσφαλῶς πιὸ εὐθηνότερο. Ἐὰν μάλιστα στεροῦνται καταλλήλου ταβέρνας δύναμαι νὰ τοὺς προμηθεύσω τοιαύτας, καὶ δύνανται ν' ἀπευθυνθοῦν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀράτου 4 τηλ. 43—34 κτηματομεσιτικὸν γραφεῖον μου. Ἐκτὸς καὶ δὲν πιστεύουν σὲ ὅσα μοῦ γράφουν, ὁπότε ἀσφαλῶς θὰ πρόκειται περὶ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων ποὺ πιάνουν τὴν ταβέρνα καὶ μὲ τὰς συζητήσεις των λύουν ὅλα τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ζητήματα, ὁπότε καλὸν εἶναι διὰ νὰ μὴ ἀδικοῦνται, νὰ καταλάβουν ἐπικαίρους κρατικὰς θέσεις πρὸς ἐπίλυσιν τῶν δυσκόλων προβλημάτων τῆς Χώρας μας.

Μετὰ τιμῆς

ΛΑΜΠΗΣ ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟΥ

Ἡ Ρωσσία βαδίζει πρὸς τὸ 6ον πενταετὲς σχέδιον ἐξηλεκτρισμοῦ

Θὰ γίνουν τεράστια ἔργα εἰς τὴν ἀχανῆ χώραν

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ Β. ΣΤΕΚΛΩΦ

ΜΟΣΧΑ. (Ἰδ. Ὑπηρ.). Ὁ μηχανικὸς Βόρις Στεκλῶφ πραγματεύεται τὰ ἀκολούθους πληροφορίας διὰ τὸ 6ον πενταετὲς σχέδιον 1955—1960.

Τὸ σχέδιον ἀπαιτεῖ τὸν περαιτέρω ἐξηλεκτρισμὸν τῆς

Εἰκὼν ἀπὸ τὴν ζωὴν μιᾶς ρωσσικῆς οἰκογενείας

κρατικῆς οἰκονομίας τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως.

Ὁ αὐτοματισμὸς τῆς παραγωγῆς — ἐν ἐκ τῶν βασικῶν προβλημάτων τοῦ νέου πενταετοῦς σχεδίου — εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένος μὲ τὴν χρησιμοποίησιν ἠλεκτρικῶν συσκευῶν καὶ ἐγκαταστάσεων. Ἡ ἠλεκτρικὴ ἐνέργεια θὰ χρησιμοποιηθῇ εὐρύτερον εἰς τὴν μεταλλουργίαν, κατὰ τὴν παραγωγὴν διαφόρων ἀνωτάτων ποιοτήτων χάλυβος καὶ ἐγχρώμων μετάλλων.

Κατὰ τὸ ἕκτον, διότι, σχέδιον προβλέπεται: αὐξησις χρησιμοποιήσεις τῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐξηλεκτρισμένων κολχὸζ πρέπει νὰ διπλασιασθῇ καὶ νὰ ὁλοκληρωθῇ ὁ ἐξηλεκτρισμὸς τῶν σοβχὸζ καὶ τῶν σταθμῶν τρακτὲρ καὶ γεωργικῶν μηχανῶν.

Κατὰ τὸ νέον πενταετὲς σχέδιον θὰ λάβῃ μεγάλην ἀνάπτυξιν ὁ ἐξηλεκτρισμὸς τῶν σιδηροδρόμων.

Τὸ μῆκος τῶν ἐξηλεκτρισμένων γραμμῶν θὰ αὐξηθῇ κατὰ 6χ ὡ χιλιάδας χιλιομέτρων. Οἱ σιδηρόδρομοι θὰ ἐφοδιασθοῦν μὲ ὀχὶ ὀλιγωτέρας τῶν δύο χιλιάδων ἠλεκτροκινήτων ἁμαξῶν, συμπεριλαμβανομένων εἰς τὸν ἄνω ἀριθμὸν καὶ τετρακοσίων ἠλεκτραμαξῶν μεγίστης ἰσχύος.

Κατὰ τὸ 1960 ἡ παραγωγὴ ἠλεκτρισμοῦ ὅλων τῶν σταθμῶν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως θὰ φθάσῃ τὰ 320 δισεκατομμύρια ὡριαῖα κιλοβάτ, τὸ ὁποῖον ἰσοῦται πρὸς τὰ 188 τοῖς ἑκατὸν τῆς παραγωγῆς τοῦ 1955. Μόνη ἡ αὔξησις αὕτη